BENDROJO TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. spalio 2 d.*

„Konkurencija – Karteliai – Metalinių pakuočių rinka – Sprendimas, kuriuo konstatuotas SESV 101 straipsnio pažeidimas – Komisijos ir nacionalinių konkurencijos institucijų bendradarbiavimas – Komisijos tyrimo procedūros pradėjimas nacionalinės konkurencijos institucijos prašymu – Perskyrimo terminas – Pareiga motyvuoti – Teisėti lūkesčiai – Subsidiarumo principas – Teisė į gynybą – Proporcingumas – Gero administravimo principas – Priešieškinis dėl baudos perskaičiavimo po susitarimo procedūros“

Byloje T-587/22

Crown Holdings, Inc., įsteigta Yardley, Pensilvanija (JAV),

Crown Cork & Seal Deutschland Holdings GmbH, įsteigta Zėsene (Vokietija),

atstovaujamos advokatų A. Burnside, C. Graf York von Wartenburg, A. Kidane ir D. Strohl,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Ernst, A. Keidel ir L. Wildpanner,

atsakovę,

palaikomą

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos J. Möller ir R. Kanitz,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkė A. Marcoulli, teisėjai J. Schwarcz, V. Tomljenović, R. Norkus (pranešėjas) ir W. Valasidis,

posėdžio sekretorė I. Kurme, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2024 m. kovo 20 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą [1]

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovės *Crown Holdings, Inc.* ir *Crown Cork & Seal Deutschland Holdings GmbH* prašo panaikinti 2022 m. liepos 12 d. Komisijos sprendimą C(2022) 4761 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį (byla AT.40522) – Metalinės pakuotės (toliau – ginčijamas sprendimas) tiek, kiek jis su jomis susijęs. Europos Komisija priešieškiniu prašo padidinti ieškovėms skirtą baudą.

I. Ginčo aplinkybės

2 Ieškovės yra metalinių pakuočių, įskaitant metalines skardines ir metalinius dangtelius, sektoriuje veikiančios bendrovės.

3 2015 m. kovo mėn. *Bundeskartellamt* (Federalinė kartelių tarnyba, Vokietija) pradėjo tyrimą dėl kelių sektoriaus bendrovių, įskaitant ieškoves.

4 Gavusi Federalinės kartelių tarnybos prašymą ištirti šią bylą, 2018 m. balandžio 19 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2018) 2466 *final* dėl procedūros pradėjimo byloje AT. 40522 – *Pandora* (toliau – sprendimas pradėti procedūrą).

5 2018 m. balandžio 25 d. Komisija gavo ieškovių prašymą atleisti nuo baudos arba ją sumažinti.

6 2021 m. kovo 23 d. Komisija paragino ieškoves ir kitą su pažeidimu susijusią grupę dalyvauti diskusijose dėl susitarimo sudarymo.

7 2021 m. spalio 1 d. sprendimu tyrimas buvo baigtas dėl visų Europos ekonominės erdvės (EEE) teritorijų, išskyrus Vokietiją.

8 Ieškovės pateikė oficialų prašymą dėl susitarimo ir jame, pirma, pripažino savo atsakomybę už pažeidimą ir, antra, nurodė maksimalų baudos dydį, kurio tikisi ir su kuriuo sutiktų per susitarimo procedūrą.

9 2022 m. gegužės 19 d. Komisija išsiuntė ieškovėms prieštaravimo pareiškimą, o jos, atsakydamos į jį, patvirtino, kad Komisijos nustatytos faktinės aplinkybės ir teisinis pažeidimo vertinimas atspindi jų susitarimo pasiūlymų turinį ir kad jos ir toliau laikosi įsipareigojimo tęsti susitarimo procedūrą.

10 2022 m. liepos 12 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą. Ji, be kita ko, nusprendė, kad ieškovės nuo 2011 m. kovo 11 d. iki 2014 m. rugsėjo 18 d. dalyvavo darant vieną tęstinį SESV 101 straipsnio pažeidimą Vokietijos metalinių pakuočių sektoriuje, ir skyrė joms 7 670 000 eurų baudą.

[1] Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano esant tikslinga paskelbti.

11 Nustatant šią sumą atsižvelgta į 50 % baudos sumažinimą, kuris ieškovėms buvo suteiktas pagal Komisijos pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose (OL C 298, 2006, p. 17), ir 10 % sumažinimą pagal Komisijos pranešimą dėl susitarimo procedūros tvarkos siekiant priimti sprendimus pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 7 ir 23 straipsnius kartelių bylose (OL C 167, 2008, p. 1; toliau – Pranešimas dėl susitarimo).

[*Praleista*]

III. Dėl teisės

A. Dėl prašymo panaikinti

15 Iš pradžių, pirma, reikia priminti, kad Komisijai pagal SESV 105 straipsnio 1 dalį pavesta užduotis prižiūrėti, kaip taikomi SESV 101 ir 102 straipsniai.

16 Pagal jurisprudenciją Komisija turi apibrėžti ir įgyvendinti Europos Sąjungos konkurencijos politiką (žr. 2013 m. spalio 16 d. Sprendimo *Vivendi / Komisija*, T-432/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:538, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

17 Vadovaujantis šiais principais 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) suteikia Komisijai, atsižvelgiant į jos Sąjungos konkurencijos politikos srityje nustatytus prioritetus, teisę nuspręsti, ar dėl veiksmų turi būti vykdomas persekiojimas, priimtas sprendimas, kuriuo konstatuojamas pažeidimas, skirta koreguojamoji priemonė, įskaitant baudą, nepaisant to, kaip ji sužino apie bylą, t. y. ar ji, pavyzdžiui, gauna skundą, ar pradeda bylą savo iniciatyva. Taip yra ir tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, Komisija bylą pradeda nacionalinės konkurencijos institucijos prašymu.

18 Antra, Reglamentu Nr. 1/2003 panaikinta ankstesnė centralizuota tvarka ir, vadovaujantis subsidiarumo principu, nustatomas platesnis nacionalinių konkurencijos institucijų bendradarbiavimas, šiuo tikslu įgaliojant jas įgyvendinti Sąjungos konkurencijos teisę. Reglamento bendra struktūra yra grindžiama glaudžiu į tinklą sujungtų Komisijos ir valstybių narių konkurencijos institucijų bendradarbiavimu (2015 m. birželio 16 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, T-655/11, EU:T:2015:383, 75 punktas).

19 Trečia, iš Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalies matyti, kad Komisija atlieka svarbiausią vaidmenį nustatant ir konstatuojant Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimus, kuriam neturi įtakos paraleli kompetencija, kurią pagal šį reglamentą turi nacionalinės konkurencijos institucijos (2011 m. liepos 13 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Liften Ascenseurs / Komisija*, T-144/07, T-147/07–T-150/07 ir T-154/07, EU:T:2011:364, 76 punktas).

20 Tuomet, kai pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalį Komisija pradeda procedūrą prieš vieną ar kelias įmones dėl įtariamo SESV 101 ar 102 straipsnių pažeidimo, valstybių narių konkurencijos institucijos netenka kompetencijos pradėti procedūrą prieš tas pačias įmones dėl tų pačių, kaip įtariama, antikonkurencinių veiksmų, padarytų toje pačioje produktų ir geografinėje rinkoje ar rinkose tuo pačiu laikotarpiu ar laikotarpiais (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Slovak Telekom*, C-857/19, EU:C:2021:139, 30 punktas ir 2023 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Amazon.com ir kt. / Komisija*, C-815/21 P, EU:C:2023:308, 27 punktas). Komisijai paliekama

galimybė pradėti procedūrą, siekiant priimti sprendimą, net jei nacionalinė institucija jau nagrinėja bylą, su sąlyga, kad su atitinkama nacionaline institucija buvo paprasčiausiai pasikonsultuota (2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-339/04, EU:T:2007:80, 80 punktas).

21 Ketvirta, reikia priminti, kad pagal Komisijos pranešimo dėl konkurencijos institucijų tinklui priklausančių institucijų bendradarbiavimo (OL C 101, 2004, p. 43; toliau – Pranešimas dėl bendradarbiavimo) 4 punktą konsultacijos ir keitimasis informacija tinkle yra viešąjį interesą užtikrinančių institucijų uždavinys ir, remiantis pranešimo 31 punktu, jis nesuteikia suinteresuotosioms įmonėms teisės į tai, kad byla būtų nagrinėjama konkrečioje institucijoje. Apskritai nei Reglamentas Nr. 1/2003, nei šis pranešimas nesukuria įmonei teisių ar lūkesčių, kad jos bylą turi nagrinėti konkreti konkurencijos institucija (žr. 2014 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Si.mobil / Komisija*, T-201/11, EU:T:2014:1096, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. spalio 14 d. Nutarties *Amazon.com ir kt. / Komisija*, T-19/21, EU:T:2021:730, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

22 Pagal Pranešimo dėl bendradarbiavimo 5 punktą kiekvienai tinklo narei paliekama visiška laisvė savo nuožiūra spręsti, ar nagrinėti bylą, ar ne, o 55 punkte, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalį, numatyta, kad Komisija informuoja bylą nagrinėjančią nacionalinę instituciją apie priežastis, dėl kurių ji nusprendžia ją perimti.

23 Dėl bylų perskyrimo tarp konkurencijos institucijų Pranešimo dėl bendradarbiavimo 18 punkte pažymėta, kad „[b]ylos paskyrimo klausimas turėtų būti išspręstas greitai, paprastai per du mėnesius nuo tos dienos, kurią tinklui išsiunčiama pirmoji informacija pagal Reglamento [Nr. 1/2003] 11 straipsnį“, ir „[p]er šį laikotarpį konkurencijos institucijos sieks susitarti dėl galimo bylos paskyrimo ir prireikus dėl lygiagrečių veiksmų derinimo“.

24 Pranešimo dėl bendradarbiavimo 19 punkte nustatyta:

„<…> ta konkurencijos institucija arba institucijos, kuri (-ios) nagrinėja bylą pasibaigus bylos paskyrimo laikotarpiui, turėtų ją toliau nagrinėti tol, kol byl[os] nagrinėjimas bus baigtas. Praėjus dviejų mėnesių pirminiam bylos paskyrimo laikotarpiui byla gali būti paskirta kitai institucijai tik tuo atveju, jeigu vykstant bylos nagrinėjimui iš esmės pasikeitė bylos faktai.“

25 Galiausiai Pranešimo dėl bendradarbiavimo 54 punkte konkrečiai kalbama apie situaciją, kai Komisija pradeda procedūrą pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalį po to, kai „viena ar daugiau [nacionalinių konkurencijos institucijų] <…> informavo tinklą, kad ėmėsi veiksmų dėl konkrečios bylos“. Šiame punkte nurodyta, kad „[p]irminiu bylos paskyrimo laikotarpiu“, t. y. per to pranešimo 18 punkte nurodytą „orientacinį dviejų mėnesių laikotarpį“, Komisija, pasikonsultavusi su atitinkamomis institucijomis, gali pradėti procedūrą. Be to, jame pažymėta, kad, „[p]asibaigus bylos skyrimo laikotarpiui“, šią nuostatą Komisija iš esmės taiko tik tam tikrais atvejais, pavyzdžiui, kai tinklo narės mano, jog dėl tos pačios bylos gali būti priimti vienas kitam prieštaraujantys sprendimai [54 punkto a papunktis]; kai jos mano, kad gali būti priimtas sprendimas, kuris akivaizdžiai prieštarautų suformuotai jurisprudencijai (54 punkto b papunktis); kai tinklo narė ar narės nederamai vilkina bylos nagrinėjimą [54 punkto c papunktis]; siekiant formuoti Sąjungos konkurencijos politiką, visų pirma tais atvejais, kai panaši konkurencijos problema iškyla keliose valstybėse narėse arba kai prireikia užtikrinti veiksmingą vykdymą [54 punkto d papunktis]; arba net kai neprieštarauja atitinkama nacionalinė konkurencijos institucija ar institucijos [54 punkto e papunktis].

26 Atsižvelgiant būtent į šiuos dalykus reikia vertinti ieškovių ieškinio pagrindus.

27 Šioje byloje ieškovės pabrėžia, kad neginčija ginčijamo sprendimo turinio, su kuriuo sutiko per susitarimo procedūrą. Jos pažymi, kad ieškinys susijęs tik su procedūriniais pažeidimais, dėl kurių byla buvo perskirta Komisijai ir galiausiai priimtas tas sprendimas.

28 Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi šešiais pagrindais. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas Pranešime dėl bendradarbiavimo įtvirtintų principų pažeidimu. Antrasis pagrindas grindžiamas teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu ir nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas subsidiarumo principo pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas teisės į gynybą pažeidimu. Penktasis pagrindas grindžiamas proporcingumo principo pažeidimu. Šeštasis pagrindas grindžiamas gero administravimo principo pažeidimu.

29 Pirmąjį ir antrąjį pagrindus reikia nagrinėti kartu, paskui kitus pagrindus ta tvarka, kokia jie buvo pateikti.

1. Dėl ieškinio pirmojo ir antrojo pagrindų, grindžiamų Pranešimo dėl bendradarbiavimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo bei pareigos motyvuoti pažeidimu

30 Ieškovės iš esmės teigia, kad, pirma, Komisija privalo laikytis Pranešimo dėl bendradarbiavimo, kuris sukelia teisėtų lūkesčių, ir, antra, Komisija nemotyvavo savo sprendimo nesilaikyti tame pranešime numatyto pirminio perskyrimo termino.

a) Dėl argumento, kad Komisija privalo laikytis Pranešimo dėl bendradarbiavimo, kuris sukelia teisėtų lūkesčių

31 Ieškovių argumentus iš esmės sudaro trys dalys. Pirmoji susijusi su klausimu, ar Komisija privalo laikytis Pranešimo dėl bendradarbiavimo. Antrojoje siekiama nustatyti, ar to pranešimo 18 ir 19 punktai sukėlė teisėtų lūkesčių dėl bylos perskyrimo per du mėnesius, o trečiojoje keliamas klausimas, ar šiuo atveju buvo priežasčių nukrypti nuo šio termino.

1) Dėl pirmos dalies, kurioje tvirtinama, kad Komisija privalo laikytis Pranešimo dėl bendradarbiavimo

32 Ieškovės teigia, kad iš jurisprudencijos matyti, jog priimdama tokias elgesio taisykles, kokios nurodytos Pranešime dėl bendradarbiavimo, Komisija savanoriškai apriboja savo diskreciją ir negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju gali būti nubausta už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, teisėtų lūkesčių apsaugos principo, pažeidimą.

33 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika ginčija ieškovių argumentus.

34 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, Teisingumo Teismo teigimu, *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijos paskirtis, skirtingai nuo L serijos, yra skelbti ne teisiškai privalomus aktus, o tik su Sąjunga susijusią informaciją, rekomendacijas ir nuomones (2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Polska Telefonia Cyfrowa*, C-410/09, EU:C:2011:294, 35 punktas ir 2012 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Expedia*, C-226/11, EU:C:2012:795, 30 punktas). Europos konkurencijos tinklo

sistemoje priimtas Pranešimas dėl bendradarbiavimo būtent ir paskelbtas Oficialiojo leidinio C serijoje (2016 m. sausio 20 d. Sprendimo *DHL Express (Italy) ir DHL Global Forwarding (Italy)*, C-428/14, EU:C:2016:27, 34 punktas).

35 Vis dėlto iš jurisprudencijos matyti, kad, kai Komisija priima elgesio taisykles ir jas paskelbdama praneša, kad ateityje taikys atvejams, kuriems jos skirtos, ji apriboja savo diskreciją ir negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju jai gali būti taikomos sankcijos už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos principų, pažeidimą (2017 m. vasario 16 d. Sprendimo *H&R ChemPharm / Komisija*, C-95/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:125, 57 punktas).

36 Kaip pažymi ieškovės, Bendrasis Teismas neseniai nurodė, kad ši jurisprudencija taikoma Pranešimui dėl bendradarbiavimo, kuriuo Komisija apribojo savo diskreciją nagrinėti skundus ir nustatė gaires, skirtas, be kita ko, paaiškinti, kokiomis sąlygomis galima manyti, kad Komisija arba viena ar kelios nacionalinės konkurencijos institucijos yra tinkamesnės nagrinėti skundą (2022 m. vasario 9 d. Sprendimo *Sped-Pro / Komisija*, T-791/19, EU:T:2022:67, 40 punktas).

37 Vis dėlto Komisija mano, kad Pranešimas dėl bendradarbiavimo skiriasi nuo kitų pranešimų tuo, kad jame nagrinėjami tik konkurencijos institucijų santykiai. Be to, 2022 m. vasario 9 d. Sprendimas *Sped-Pro / Komisija* (T-791/19, EU:T:2022:67) šioje byloje nėra reikšmingas, nes jis susijęs su „skundų nagrinėjimu“ pagal Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnį ir 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101 ir 102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) 7 straipsnį, o ne su bylų perskyrimu ar sprendimu, kuriuo nustatomas konkurencijos taisyklių pažeidimas. Byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, svarbiausias klausimas buvo, kaip išvengti situacijos, kai skundas nėra nagrinėjamas, o šioje byloje ieškovės teigia, kad būtent Komisijai, o ne Federalinei kartelių tarnybai turėjo būti užkirstas kelias taikyti SESV 101 straipsnį vien dėl to, kad pirminis bylos paskyrimo terminas jau buvo pasibaigęs. Tai iš tiesų prieštarautų minėtu sprendimu siekiamam tikslui veiksmingai taikyti konkurencijos taisykles. Be to, Pranešime dėl bendradarbiavimo skundų nagrinėjimas iš esmė aptariamas 20–25, 35 ir 36 punktuose, tačiau jis nėra aktualus šioje byloje.

38 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Komisijos nurodytas skirtumas tarp atvejo, kai byla buvo iškelta gavus skundą, ir atvejo, kai bylą ji pradėjo savo iniciatyva ir *a fortiori*, kaip šiuo atveju, kai ją ji pradėjo Federalinės kartelių tarnybos prašymu, neturi reikšmės.

39 Žinoma, 2022 m. vasario 9 d. Sprendimas *Sped-Pro / Komisija* (T-791/19, EU:T:2022:67) susijęs su rizika, kad skundo pateikėjo teisės bus pažeistos atmetus skundą.

40 Vis dėlto Pranešime dėl bendradarbiavimo bendrai nagrinėjami atvejai, kai byla buvo iškelta gavus skundą, ir atvejai, kai konkurencijos institucija nagrinėja bylą savo iniciatyva.

41 Konkrečiai kalbant, Pranešimo dėl bendradarbiavimo 18 ir 19 punktuose, susijusiuose su bylų perskyrimo klausimais, kurių pažeidimu remiasi ieškovės, nedaroma jokio skirtumo pagal tai, ar byla nagrinėjama savo iniciatyva, ar gavus skundą.

42 Taigi, reikia pripažinti, kad, nepaisant to, jog keitimasis informacija tinkle yra viešąjį interesą užtikrinančių konkurencijos institucijų uždavinys ir niekaip nekeičia įmonių teisių ar pareigų (Pranešimo dėl bendradarbiavimo 4 punktas), priimdama šį pranešimą Komisija apribojo savo diskreciją ne tik skundą pateikusių asmenų, bet ir įmonių, kurių veikla tiriama, atžvilgiu.

43 Taigi, remiantis šio sprendimo 35 punkte priminta jurisprudencija, jeigu Komisija nesilaiko savo pačios nustatytų taisyklių, tai galėtų būti bendrųjų principų, kaip antai teisėtų lūkesčių apsaugos principo, pažeidimas, kurį ieškovės nurodė šioje byloje ir kuris toliau nagrinėjamas prie antros ir trečios dalių.

2) Dėl antros dalies, pagal kurią Pranešimo dėl bendradarbiavimo 18 ir 19 punktai sukėlė teisėtų lūkesčių

44 Ieškovės mano, kad Pranešimo dėl bendradarbiavimo 18 ir 19 punktuose išdėstytos bylų perskyrimo taisyklės sukėlė teisėtų lūkesčių, kad bet koks bylos perskyrimas bus atliktas per pirminį dviejų mėnesių terminą.

45 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika ginčija ieškovių argumentus.

46 Šiuo klausimu reikia priminti, jog tam, kad būtų konstatuotas teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimas, reikia, kad Sąjungos institucija, suteikdama asmeniui tikslias garantijas, paskatintų jo pagrįstų lūkesčių atsiradimą. Tokias garantijas, neatsižvelgiant į jų pateikimo formą, sudaro tiksli, nesąlyginė ir tikrovę atitinkanti informacija (žr. 2021 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *FVE Holýšov I ir kt. / Komisija*, C-850/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2021:740, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

47 Vis dėlto Pranešime dėl bendradarbiavimo nėra jokios konkrečios garantijos, kad perskyrimo terminas negali būti ilgesnis nei du mėnesiai.

48 Pirma, kadangi pagal Pranešimo dėl bendradarbiavimo 18 punktą (žr. šio sprendimo 23 punktą) byla turi būti perskirta „paprastai“ per du mėnesius, iš šio žodžio matyti, kad šis terminas nėra imperatyvus. Be to, šis punktas bet kuriuo atveju nėra aktualus atsižvelgiant į bylos aplinkybes, nes šalys neginčija, kad Federalinė kartelių tarnyba ir Komisija neturėjo, kaip teigiama šioje nuostatoje, „siek[ti] susitarti dėl galimo bylos [per]skyrimo“, kad „išspręstų“ „bylos [per]skyrimo klausimą“, nes Komisija procedūrą pradėjo Federalinės kartelių tarnybos prašymu.

49 Antra, reikia pažymėti, kad ieškovės remiasi šio sprendimo 24 punkte priminto Pranešimo dėl bendradarbiavimo 19 punkto antro sakinio siauru aiškinimu. Jų nuomone, sąvoka „[žinomi] bylos faktai“ apima tik faktines aplinkybes, kurios yra reikšmingos nustatant, ar buvo padarytas konkurencijos taisyklių pažeidimas, o ne įvykius, kurie įvyko per vėlesnę administracinę procedūrą ir gali jai turėti įtakos.

50 Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr. 2021 m. sausio 27 d. Sprendimo *De Ruiter* C-361/19, EU:C:2021:71, 39 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

51 Taigi, ieškovių siūlomam aiškinimui negalima pritarti, nes jis nesuderinamas su Pranešimo dėl bendradarbiavimo 19 punkto aiškinimu atsižvelgiant į jo kontekstą. Iš įvairių šio pranešimo 54 dalyje numatytų atvejų (žr. šio sprendimo 25 punktą) matyti, kad Komisija gali pradėti procedūrą pagal Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalį dėl įvairių priežasčių. Kadangi šie atvejai apima daugiau nei tik faktines aplinkybes, kurios yra reikšmingos nustatant, ar buvo padarytas konkurencijos taisyklių pažeidimas, frazė „vykstant bylos nagrinėjimui iš esmės pasikeitė [žinomi] bylos faktai“ turi būti aiškinama kaip apimanti bet kokią reikšmingą aplinkybę, kuri atsiranda vykstant procesui.

52 Taigi, reikia atmesti ieškovių argumentus, kad Pranešimo dėl bendradarbiavimo 18 ir 19 punktai sukėlė teisėtų lūkesčių, jog bet koks bylos perskyrimas turi būti atliktas per du mėnesius.

[*Praleista*]

2. Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo subsidiarumo principo pažeidimu

73 Ieškovės, be kita ko, daro nuorodą į jurisprudenciją, pagal kurią Reglamentu Nr. 1/2003, vadovaujantis subsidiarumo principu, nustatomas platesnis nacionalinių konkurencijos institucijų bendradarbiavimas. Komisija, naudodamasi jai Reglamentu Nr. 1/2003 suteikta diskrecija, privalo laikytis subsidiarumo principo. Taigi, jų nuomone, Komisija neturėjo teisės įgyvendinti savo diskrecijos sutikti su bylos perskyrimu, kad būtų apeitos Vokietijos taisyklės.

74 Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika ginčija ieškovių argumentus.

75 Pagal subsidiarumo principą, įtvirtintą ESS 5 straipsnio 3 dalyje, tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos išimtinei kompetencijai, Sąjunga ima veikti tik jei ir kiek valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietiniu lygiu, o Sąjungos lygiu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų geriau.

76 Vadovaujantis Reglamento Nr. 1/2003 34 konstatuojamąja dalimi, „pagal [ESS] 5 [straipsnio 1 ir 3 dalyse] nustatytus subsidiarumo ir proporcingumo principus, šis reglamentas apsiriboja tuo, kas būtina jo tikslams pasiekti, t. y. sudaryti sąlygas veiksmingai taikyti [Sąjungos] konkurencijos taisykles“.

77 Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad šis principas nėra pagrindas abejoti SESV Komisijai suteiktais įgaliojimais, tarp kurių yra konkurencijos taisyklių taikymas (2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-339/04, EU:T:2007:80, 89 punktas).

78 Kaip priminta šio sprendimo 18 ir 19 punktuose, nors Reglamentas Nr. 1/2003 panaikino ankstesnę centralizuotą sistemą ir pagal subsidiarumo principą numato platesnį nacionalinių konkurencijos institucijų bendradarbiavimą, Komisija išlaiko pagrindinį vaidmenį tiriant pažeidimus ir vykdant baudžiamąjį persekiojimą už juos.

79 Todėl, kaip priminta šio sprendimo 20 punkte, Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalyje numatyta, jog Komisijai paliekama galimybė pradėti procedūrą ir priimti sprendimą, net jei nacionalinė institucija jau nagrinėja bylą, su sąlyga, kad su atitinkama nacionaline institucija buvo paprasčiausiai pasikonsultuota.

80 Šiuo atveju, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 11 konstatuojamojoje dalyje, kadangi Komisija procedūrą pradėjo Federalinės kartelių tarnybos prašymu, Reglamento Nr. 1/2003 11 straipsnio 6 dalyje nustatyta sąlyga buvo visiškai įvykdyta. Taigi, bylos pradėjimas nepažeidė atitinkamos valstybės narės prerogatyvų, ir tikrai nebuvo kaip nors pažeistas subsidiarumo principas.

81 Vadinasi, reikia atmesti ieškinio trečiąjį pagrindą, grindžiamą subsidiarumo principo pažeidimu.

[*Praleista*]

B. Dėl Komisijos priešpriešinio ieškinio

114 Komisijos teigimu, dėl papildomos administracinės naštos, kurią sukūrė ieškovės po susitarimo sudarymo, būtina perskaičiuoti joms skirtos baudos dydį. Ieškovės nurodo tik pagrindus, kuriais ginčija Komisijos kompetenciją vykdyti administracinę procedūrą, nors savo pasiūlymuose dėl susitarimo jos pareiškė sutinkančios, kad Komisija joms skirtų baudą. Komisija mano, kad baudos sumažinimas 10 % pagal Pranešimo dėl susitarimo 32 punktą nebėra pateisinamas, ir todėl prašo Bendrojo Teismo naudojantis savo neribota jurisdikcija nustatyti ieškovėms 9 588 000 eurų dydžio baudą. Subsidiariai Komisija siūlo atsižvelgti į tai, kad susitarimo procedūra šioje byloje prisidėjo daug mažiau nei įprastai prie viešųjų išteklių išsaugojimo, ir teigia, kad tai nepateisina baudos sumažinimo visais 10 %.

115 Ieškovės nesutinka su Komisijos argumentais. Konkrečiai kalbant, jų nuomone, joks teisinis pagrindas neleidžia panaikinti per susitarimo procedūrą suteikto baudos sumažinimo.

116 Taigi, pirmiausia reikia patikrinti, ar Bendrasis Teismas turi jurisdikciją panaikinti pagal susitarimą pritaikytą sumažinimą, dėl ko padidėtų bauda, ir tada įvertinti Komisijos prašymo pagrįstumą.

1. Dėl Bendrojo Teismo jurisdikcijos

117 Reikia priminti, kad teisėtumo kontrolę papildo neribota jurisdikcija, suteikta Sąjungos teismui pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį, remiantis SESV 261 straipsniu. Ši jurisdikcija, be baudos teisėtumo paprastos kontrolės, teismui suteikia teisę pakeisti Komisijos vertinimą savuoju, todėl jis gali panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtos vienkartinės ar periodinės baudos dydį (žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2023 m. spalio 18 d. Sprendimo *Clariant ir Clariant International / Komisija*, T-590/20, EU:T:2023:650, 185 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

118 Nors dažniausiai įgyvendinti neribotą jurisdikciją, kad būtų sumažintas baudos dydis, prašo ieškovai, niekas nekliudo ir Komisijai pateikti Sąjungos teismui nagrinėti klausimą dėl baudos dydžio ir prašyti jį padidinti (2008 m. spalio 8 d. Sprendimo *Schunk ir Schunk Kohlenstoff-Technik / Komisija*, T-69/04, EU:T:2008:415, 244 punktas ir 2023 m. spalio 18 d. Sprendimo *Clariant ir Clariant International / Komisija*, T-590/20, EU:T:2023:650, 221 punktas).

119 Ši neribota jurisdikcija taikoma ir tada, kai, kaip šioje byloje, ieškovės papildomai neprašo sumažinti joms skirtos baudos dydžio. Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnyje, kuriame aiškiai numatyta, kad nagrinėdamas ieškinius dėl sprendimų, kuriais Komisija nustatė baudą, Sąjungos teismas gali „panaikinti, sumažinti ar padidinti baudą“, ši jurisdikcija nesiejama su tokiu prašymu.

120 Taigi, reikia atmesti ieškovių nurodytą Komisijos priešieškinio nepriimtinumo pagrindą.

2. Dėl prašymo pagrįstumo

a) Pirminės pastabos

121 Pirma, Bendrasis Teismas jau yra nurodęs esminius susitarimo procedūros bruožus 2015 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Timab Industries ir CFPR / Komisija* (T-456/10, EU:T:2015:296) 58–74 punktuose ir neseniai 2023 m. spalio 18 d. Sprendimo *Clariant ir Clariant International / Komisija* (T-590/20, EU:T:2023:650) 208–216 punktuose.

122 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad susitarimo procedūra leidžia Komisijai greičiau ir veiksmingiau nagrinėti kartelių bylas. Šios procedūros tikslas – palengvinti ir paspartinti administracines procedūras, kad Komisija galėtų išnagrinėti daugiau bylų, naudodama tuos pačius išteklius (2015 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Timab Industries ir CFPR / Komisija*, T-456/10, EU:T:2015:296, 60 punktas ir 2023 m. spalio 18 d. Sprendimo *Clariant ir Clariant International / Komisija*, T-590/20, EU:T:2023:650, 209 punktas).

123 Susitarimo procedūra iš esmės vyksta taip, kaip nurodyta toliau. Ją inicijuoja Komisija pritarus suinteresuotosioms įmonėms (Pranešimo dėl susitarimo 5, 6 ir 11 punktai). Kai pradedama procedūra, įmones, dėl kurių vyksta tyrimas ir kurios dalyvauja susitarimo procedūroje, per dvišales diskusijas Komisija informuoja apie pagrindinius dalykus, „pavyzdžiui, įtariamus faktus, tų faktų klasifikavimą, įtariamo kartelio sunkumą ir trukmę, atsakomybės nustatymą, galimų baudų dydžio apskaičiavimą, taip pat įrodymus, naudojamus galimiems kaltinimams pagrįsti“ (Pranešimo dėl susitarimo 16 punktas). Šis mechanizmas leidžia šalims išdėstyti savo požiūrį dėl kaltinimų, kuriuos Komisija gali pateikti jų atžvilgiu, ir nuspręsti, žinant bylos aplinkybes, ar sudaryti susitarimą, ar ne (Pranešimo dėl susitarimo 16 punktas).

124 Pateikus šią informaciją, atitinkamos įmonės turi galimybę pasirinkti susitarimo procedūrą ir pateikti susitarimo pasiūlymą. Šiame susitarimo pasiūlyme, be kita ko, turi būti nurodytas aiškus ir tvirtas šalių savo atsakomybės už pažeidimą pripažinimas, maksimalus baudos, kurią šalims skirs Komisija, dydis, kurį jos pripažįsta per susitarimo procedūrą, ir patvirtinimas, kad jos nenumato prašyti suteikti galimybę susipažinti su byla arba prašyti vėl būti išklausytoms per žodinį išklausymą, nebent Komisijos prieštaravimo pareiškime ir sprendime neperteikiami jų susitarimo pasiūlymai (Pranešimo dėl susitarimo 20 punktas).

125 Po šio atitinkamų įmonių atsakomybės pripažinimo ir patvirtinimo Komisija perduoda joms prieštaravimo pareiškimą ir priima galutinį sprendimą. Jis iš esmės grindžiamas tuo, kad šalys nedviprasmiškai pripažino savo atsakomybę, neginčijo pranešimo apie kaltinimus ir įvykdė įsipareigojimą dėl susitarimo (Pranešimo dėl susitarimo 23–28 punktai).

126 Galutiniame sprendime Komisija gali nuspręsti atlyginti šaliai už susitarimo sudarymą 10 % nuo skirtinos baudos dydžio suma (Pranešimo dėl susitarimo 32 punktas).

127 Antra, kalbant apie Komisijos priešieškinį, pažymėtina, kad nors, kaip matyti iš šio sprendimo 118 punkte primintos jurisprudencijos, Komisija gali prašyti Bendrojo Teismo padidinti baudą, reikia priminti, kad šiuo tikslu ji turi suteikti Bendrajam Teismui galimybę nustatyti, ar bylos aplinkybės pateisina tokį padidinimą (šiuo klausimu žr. 2003 m. liepos 9 d. Sprendimo *Archer Daniels Midland ir Archer Daniels Midland Ingredients / Komisija*, T-224/00, EU:T:2003:195, 362 punktą ir 2008 m. spalio 8 d. Sprendimo *Schunk ir Schunk Kohlenstoff-Technik / Komisija*, T-69/04, EU:T:2008:415, 251 punktą).

128 Konkrečiai kalbant, Komisija turi įrodyti, kad prašomas baudos padidinimas yra tinkamas, visų pirma atsižvelgiant į faktus ir aplinkybes, kurių atsirado vykstant procesui ir apie kuriuos ji nežinojo savo sprendimo priėmimo momentu (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *Transcatab / Komisija*, T-39/06, EU:T:2011:562, 402 punktą ir 2023 m. spalio 18 d. Sprendimo *Clariant ir Clariant International / Komisija*, T-590/20, EU:T:2023:650, 222 punktą). Svarbu žinoti, ar ieškovės veiksmai privertė Komisiją, priešingai, nei ji galėjo pagrįstai tikėtis, atsižvelgdama į ieškovės bendradarbiavimą per administracinę procedūrą, parengti ir pateikti Bendrajam Teismui gynybinius argumentus dėl dalykų, kurių, kaip ji pagrįstai galėjo tikėtis, ieškovė nebeneigs, ginčijimo (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Raiffeisen Zentralbank Österreich ir kt. / Komisija*, T-259/02–T-264/02 ir T-271/02, EU:T:2006:396, 573 punktą).

b) Komisijos prašymo nagrinėjimas

129 Šioje byloje Komisija teigia, kad baudos padidinimas yra tinkamas, nes, pirma, ieškovės negali Bendrajame Teisme ginčyti jos kompetencijos vykdyti šioje byloje administracinę procedūrą, kai jos pripažino šią kompetenciją prašyme dėl susitarimo, ir, antra, ši byla sukuria papildomą administracinę naštą.

130 Pirma, reikia patikrinti, ar Komisija teisiškai pakankamai įrodė, kad per administracinę procedūrą ieškovės pripažino jos kompetenciją vietoje Federalinės kartelių tarnybos kompetencijos.

131 Pirma, nors atsiliepime į ieškinį Komisija teigė, kad ieškovės iš esmės pripažino šią kompetenciją per administracinę procedūrą, ji nei tame atsiliepime, nei triplike nepateikė ar nepasiūlė pateikti jokių įrodymų, galinčių patvirtinti jų tariamą šios kompetencijos pripažinimą per susitarimo procedūrą, turint omenyje, kad šios kompetencijos ginčijimas ir yra jų ieškinio dalykas.

132 Tik per teismo posėdį Komisija nurodė, kad, taikant pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalį ir 103 straipsnį paskirtą pasirengimo nagrinėti bylą priemonę, ji yra pasirengusi pateikti Bendrajam Teismui ieškovių parengtą prašymą dėl susitarimo, nes jo turinys labai „jautrus“ ir „konfidencialus“. Komisijos teigimu, tame prašyme yra informacijos apie šios kompetencijos pripažinimą.

133 Pirmiausia primintina, kad Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad „[i]šimties tvarka pagrindinės šalys dar gali pateikti įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų prieš pasibaigiant žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas“.

134 Be to, Procedūros reglamento 88 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad jeigu pasirengimo nagrinėti bylą priemonių prašoma imtis po pirmo pasikeitimo pareiškimais, prašymą teikianti šalis turi nurodyti priežastis, dėl kurių negalėjo jo pateikti anksčiau.

135 Be to, pagal Procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalį šalis, prašanti taikyti pasirengimo nagrinėti bylą priemonę pagal šią nuostatą, turi pagrįsti poreikį imtis šios priemonės priimant nutartį.

136 Vis dėlto, net neatsižvelgiant į tai, ar Komisijos veiksmas turi būti laikomas pasiūlymu pateikti įrodymų, pateiktu pagal Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalį, ar prašymu taikyti pasirengimo nagrinėti bylą priemones pagal šio reglamento 92 straipsnio 3 dalį, reikia konstatuoti, kad ji tinkamai nepagrindė, kodėl vėluoja atlikti šį veiksmą.

137 Per teismo posėdį Komisija tik nurodė šio sprendimo 128 punkte minėto 2023 m. spalio 18 d. Sprendimo *Clariant ir Clariant International / Komisija* (T-590/20, EU:T:2023:650) 222 punktą ir pažymėjo, kad šioje byloje priimdama ginčijamą sprendimą ji nežinojo, jog ieškovės ginčys jos kompetenciją.

138 Viena vertus, Komisijos paaiškinimas negali paneigti to, kad, ieškovėms pareiškus ieškinį, jau atsiliepime į ieškinį ji galėjo pateikti visus įrodymus, pasiūlymus pateikti įrodymų ar prašymą taikyti pasirengimo nagrinėti bylą priemonę, kad pagrįstų savo argumentą, iš esmės susijusį su tuo, kad ieškovės implicitiškai pripažino jos kompetenciją susitarimo procedūros atžvilgiu.

139 Kita vertus, darant prielaidą, kad Komisija ketino remtis 2023 m. spalio 18 d. Sprendimu *Clariant ir Clariant International / Komisija* (T-590/20, EU:T:2023:650) dėl to, kad jis buvo paskelbtas vėliau, nei 2022 m. gruodžio 7 d. buvo pateiktas atsiliepimas į ieškinį ir 2023 m. balandžio 5 d. – triplikas, taip pat reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 128 punkto, šiame sprendime nėra naujų teisinių vertinimų, susijusių su aplinkybėmis, turinčiomis pagrįsti priešieškinį dėl baudos padidinimo, kurios galėtų pateisinti Komisijos vėlavimą imtis tam tikro veiksmo. Iš tikrųjų jau iš Bendrojo Teismo jurisprudencijos buvo matyti, kad Komisija savo prašymą turėjo pagrįsti informacija, kurios ji nežinojo sumažindama baudą (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 5 d. Sprendimą *Transcatab / Komisija* (T-39/06, EU:T:2011:562, 402 punktas).

140 Be to, dėl Komisijos rėmimosi Procedūros reglamento 92 straipsnio 3 dalimi reikia konstatuoti, kad ji taip pat nepaaiškino, kodėl pasirengimo nagrinėti bylą priemonė buvo būtina šioje byloje, o tik bendrai paminėjo priežastis, tariamai susijusias su konfidencialumu ar jautrumu, nors dokumentai, kuriuos ji siūlėsi pateikti, buvo parengti pačių ieškovių.

141 Taigi, Komisijos per 2024 m. kovo 20 d. posėdį paduotą prašymą leisti pateikti tam tikrus įrodymus Bendrajam Teismui reikia atmesti kaip nepriimtiną.

142 Antra, kaip teigia Komisija, jos kompetencijos pripažinimą rodo tai, kad ieškovės, pateikdamos susitarimo pasiūlymą, pareiškė sutinkančios su tuo, kad Komisija joms skirs tam tikro dydžio baudą.

143 Pagal ginčijamo sprendimo 16 konstatuojamosios dalies a punktą ieškovės aiškiai ir nedviprasmiškai pripažino savo atsakomybę, pagrindines faktines aplinkybes, jų teisinį kvalifikavimą, įskaitant jų vaidmenį ir dalyvavimo darant pažeidimą trukmę. Pagal to sprendimo 16 konstatuojamosios dalies b punktą jos taip pat nurodė maksimalų baudos dydį, kurio tikėjosi ir su kuriuo jos sutiktų per susitarimo procedūrą.

144 Tačiau šių dalykų pripažinimas neleidžia daryti išvados, kad ieškovės taip pat pripažino Komisijos kompetenciją, kuri nenumatyta Pranešime dėl susitarimo, kitaip nei šių dalykų pripažinimas, konkrečiai numatytas to pranešimo 20 punkte (žr. šio sprendimo 124 punktą).

145 Taigi, reikia konstatuoti, kad Komisija neįrodė, jog ieškovės pripažino jos kompetenciją vykdyti šią administracinę procedūrą.

146 Be to, reikia priminti, kad aplinkybėmis, analogiškomis nagrinėjamoms šioje byloje, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad jei po sprendimo pradėti procedūrą pasibaigus administracinei procedūrai Komisija priima sprendimą, darantį poveikį tokios įmonės kaip ieškovė interesams, pagal SESV 263 straipsnį dėl šio sprendimo gali būti pareikštas ieškinys, kuriame tokia įmonė gali pareikšti bet kokius pagrindus. Konkrečiai kalbant, iš šios nuostatos matyti, kad teisės aktą

priėmusio subjekto kompetencijos klausimas priskiriamas Sąjungos teismo kontrolei, kurią jis vykdo nagrinėdamas tokį ieškinį. Todėl Sąjungos teismas turi įvertinti, ar per administracinę procedūrą buvo padaryta su kompetencija susijusių pažeidimų ir ar jie gali turėti įtakos sprendimo, kurį Komisija priėmė pasibaigus šiai procedūrai, teisėtumui (2020 m. sausio 29 d. Nutarties *Silgan Closures ir Silgan Holdings / Komisija*, C-418/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2020:43, 63 ir 64 punktai).

147 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, šios bylos aplinkybėmis baudos padidinimo negalima pateisinti tuo, kad ieškovės pirmą kartą Bendrajame Teisme ginčijo aplinkybę (šiuo atveju tai, kad Federalinės kartelių tarnyba, o ne Komisija yra kompetentinga nagrinėti bylą), kurią jos pripažino per susitarimo procedūrą Komisijoje. Šiuo atveju Komisija nesugebėjo įrodyti, kad ieškovės per susitarimo procedūrą pripažino jos kompetenciją vietoje Federalinės kartelių tarnybos kompetencijos, ir negalėjo pagrįstai manyti, kad ieškovės neginčys šios kompetencijos, juo labiau išnagrinėjus šio sprendimo 146 punkte nurodytą bylą, kurią inicijavo kita su pažeidimu susijusi grupė.

148 Antra, reikia išnagrinėti subsidiarius Komisijos argumentus, kad šio ieškinio pareiškimas panaikino procedūrinius privalumus, kurių ji gavo iš susitarimo procedūros.

149 Iš ginčijamo sprendimo 16 konstatuojamosios dalies matyti, kad ieškovės pripažino savo atsakomybę ir nurodė maksimalų baudos dydį, su kuriuo jos sutiktų (žr. šio sprendimo 143 punktą), patvirtino, kad yra pakankamai informuotos apie prieštaravimus, kuriuos Komisija ketino joms pareikšti, ir kad jos turėjo pakankamai galimybių pateikti savo nuomonę Komisijai (16 konstatuojamosios dalies c punktas). Jos taip pat nurodė, kad neketina prašyti leisti susipažinti su byla ar būti iš naujo išklausytos per posėdį (16 konstatuojamosios dalies d punktas), ir sutiko gauti prieštaravimo pareiškimą ir galutinį sprendimą anglų kalba (16 konstatuojamosios dalies e punktas).

150 Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, ji pasinaudojo procedūriniais privalumais, kurie išliko, nepaisant to, kad buvo pareikštas šis ieškinys (šiuo klausimu žr. 2023 m. spalio 18 d. Sprendimo *Clariant ir Clariant International / Komisija*, T-590/20, EU:T:2023:650, 237 punktą). Komisijos išteklių sutelkimas siekiant apginti ginčijamą sprendimą Bendrajame Teisme yra neatsiejama kiekvieno teismo proceso dalis ir jis nepanaikina šių procedūrinių privalumų, nes ieškovės šioje byloje neketina keisti savo pozicijos dėl šio sprendimo 149 punkte nurodytų dalykų, kuriuos jos pripažino per susitarimo procedūrą, o ginčija tik tai, kad kompetentinga yra Komisija, o ne Federalinė kartelių tarnyba.

151 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis Komisijos prašomo baudos padidinimo negalima pateisinti nei tariamu procedūrinių privalumų praradimu, nei tariama papildoma administracine našta, atsiradusia pareiškus šį ieškinį.

152 Taigi, Komisijos priešieškinį, įskaitant subsidiariai pareikštą priešieškinį, reikia atmesti.

[*Praleista*]

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Atmesti Europos Komisijos priešieškinį.**

3. ***Crown Holdings, Inc.*** **ir** ***Crown Cork & Seal Deutschland Holdings GmbH*** **padengia savo ir 90 % Komisijos bylinėjimosi išlaidų**.

4. **Komisija padengia 10 % savo bylinėjimosi išlaidų.**

5. **Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Marcoulli Schwarcz Tomljenović

Norkus Valasidis

Paskelbta 2024 m. spalio 2 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.